

שנים האחרונות על רקע זה הוא הפירסום ה' זדוני והשפל הניתן להם.

יתכן והיו מקר' אסון כאלה גם בימי נעו' רינו, אולם אנו לא שמענו עליהם. איש לא פירסם אותם.

ישנם דרכים רבות בה יכולה מערכת של עתון לפנות אל האינטרסים הפרימיטיביים ביותר של הקורא, כדי לזכות באהדתו (וב' פרוטותיו), אחת המנגעיות ביותר בהן היא גירוי הראגה (הטבעת כשלעצמה) של הורים לשלום ילדיהם, לעתונאים זקנים ששכחו את נעוריהם, או (ברועים מהם) עתונאים צעירים שגולדו זקנים, קל באד לעשות מלאכת-קודש זו — ולעורר גלי-היסטוריה המוניים החותרים תחת יסודותיו של חינוך מאוזן ובריאי.

זוכרני היטב את תגובת הארץ לפני שני שב' פעם שקררה תקרית קטלנית ב"טויל" של תנועת-נוער — שלא היה, כמובן, אלא הסוואה לקורס'אימונים של ארגון מחתרתי. אות'האזעקה הצודדות שדרשו חקירות ל' אומיות — ידענו כי אדם המתאמן ב'רמוני יד מסכן את נפשו. האימונים לא נפסקו, קריאת המצפון קדמה לדאגת ההורים, אולם היום שונה המצב. כשפוחת הארץ שוב במסע'תעמולה מאורגן כדי להטיל פחד ומורא בלב רבבות הורים (ורוכש תוך כדי כך את אהדתם לעתון) מה שקול, מתוך ר' אחראי) הוא זורע זרע של רעל, שיעלה פרי' באושים אשר כולגו נצטרך לאכלו.

כבר עתה הסתלקו מחצית המועמדים מן הקורסים השונים, פחת מספר המשתתפים בטוילים עד לקומץ. שמעתי כי הורים רבים החליטו השנה שלא לשלוח את ילדיהם אילו לקייטנות. הם שמעו כי ישנם נחשים בארץ, הקריאה ההיסטרית לועדות'חקירה צמ' שלחיות, הצמאון לרדם של מדריכים ישרים ומוכשרים, העושים את המוטל עליהם מי' טב מצפונם בתנאים קשים, ההסתה הגלויה נגד כל צורה של הוצאת הנוער מן האבק העירוני אל גוף הארץ — איזה דור זעיר' בורגני-מילדיה הם מקמים לנו ?

מובן ששום עתון לא היה נרתם למסע כזה, לולא ידע כי ימצא ארון קשבת אצל ההורים. אין צורך בדמיון רב כדי לדעת זאת. ראיתי במו עינו את עשרות ההורים שבאו ב' לילה לג'מבורי'ם של הוצפה ב, בתוך הגבול ה' עירוני של תל-אביב ורמת-גן, כדי להציל את ילדיהם מן הגורל המר של שינת'לילה באר' הל'ולהביאם מבכונת למיטתם המוצעת.

הורים יקרים, עם כל הכבוד לדאגתכם ל' ילדיכם — מה הדמות שתרצו כי תהיה ל' לדים אלה? האם תהיה גאוותכם על בנים ובנות חסונים, קרובים לטבע, שופים מאור השמש, שיהיו מוכנים, בשעת הצורך, למיכ' חנים החמורים אשר עתידם עלול להעמידם בהם — או שחשקה נפשכם בדור חדש של בני-גטו עלובים, שימצאו את עצמם ביום מן הימים חסרי-אונים במבחן אמיתי, קרבן אומ' לל לחוסר כושרם הגופני ?

האם ישכם גוף הארץ את שדרות'המסע הא נוער צולה, חדרו דחוח'חיים ומכיר כוחו של עצמו ? האם יתרגל לראות שרידי' כיתות המשכרים דרכם בקושי, מרחק של חצי תריסר קילומטרים עלובים בייממה, כש' ממונת מן'דור' אדם לפניהם וועת'חקירה ממנועת מוכנה מראש מאחוריהם ?

מכתבים

תחישת התקופה

בכתבה על דיוד רויאל (העולם הזה 867) מצאתי פרטים רבים שאף לי לא היו ידועים, אם כי לא עמתי מחוץ לענינים בתקופה הנזכרת. כאן הבכחה הריצות עתונאית למופת. עלי לצייין כי (בכתבה) יש משום תחושת התקופה, בעיותיה ומכאוביה, אפשרויותיה והזדמנויותיה...

הזדמנה שלקט עורך העולם הזה בכשר להחיותו של דיוד רויאל ראיה לשבח. הגני כסבור כי הוא משתתף את האינטרס הלאומי בהחיותו בפני הנוער את הטופוסים של חולמים ולוחמים, מנהיגים ומפקדים שהניחו יסודות לעצמאות ישראל. בימי שערוריות ומעילות, בשמפלות אחרות וי אשים רבים אכזבים את המדינה בכל של החי יאמת הדום כרויד רויאל משיבה את הנפש גוסי' כח בשחן בעתיד ישראל ושאיתתיו ההיסטוריות. יעקב מרידור, רמת-גן

זכיתי להיות בין הראשונים באצ"ל והכרתי אי' שית את רוי, נכחן והתקופה ההיא היתה הכי יפה. חבל על התקופה ההיא שאיננה, חבל על האנשים שגפלו ולא נכו לראות את פרי עמלם, וחבל גם על האנשים שנשארו ונמאכו בו מצורת המדינה... עם כל זאת נשארת התקופה לזמנים טובים יותר.

מ. רוזן, ירושלים

כאדם שעמד בזמנו קרוב לרויאל ולעניניו הי' אצ"ל ככלל חייב אני להעיר על פרשת מאכרו של דיוד רויאל ומאכר המפקדה ברחוב אהרונר בין 8 וחלקו של אפרים אילון בענינו זה: אילון לא היה אהר מראש שרות הרנוול של אצ"ל, ובכמו כן לא היה נאבי ביתר חשאי או גלוי, הוא היה נכסה למשה לפתקים מיוחדים...

בכונ הרבר שדויד נאכר בלוד בעת סיפוח לוחים בחברת מנשה (אפרים אילון). אבל באתו זמן לא נהר דיוד לנסות בלי ליווי לשום מלום מאהר שיהיה מבושש ובכל הנסיבות ההכר היות שנכסע לזה עליידי אילון...

בכל אופן, אהתי מאכרו של רויאל ועם נובו של יאור ארצה, לא הוכח אילון והוא המשוך בתפקודו המיוחדים, אלא הות' נביעה לסוריה לשם משלוח דיאר חשאי ביום 2.8.1939, מספר הדשים אחר מאכרו של רויאל. אין להניח שהי' בפקדה, שהיתה הוזהר יותר מתמיד, לא הקרה בענינו מאכרו של דיוד, ואם אילון להישאר בי' תפקודו הרי בדואי לא שברו בן.

איש מהמפקדים האחראים שירדתי והתה ידועה לאפרים אילון ושימשה לעתים קרובות לבקום מיפנשו לא נאכר בביתו ונכ כאן קשה להניח שר אדם שפעל בשירות הבריטים יפגור את מיומור יו בתותים כה נאים בזמן שכל הנתונים היו בי' דיו שלא להשאיר עקבות.

משה חסין, (נתן") נתניה

ענינים מאשימות

כאדם הנוכח משך שנים אחר המתרחש בבית' הדומים דיסקו, ורואה את הלינונים לטובת שי חלו במוסד מוזמן שמונה אברהם יצחק רובשטיין, הדוע ביושרו האישי ובהתמסרותו למוסד, בתור מנהל המוסד, הופפת לראות (העולם הזה 868) את המכתבה החד-צדדית על המוסד הזה.

קרוב משפחתי נמצא בבית'הדומים דיסקו ר' אני יודע פחות או יותר על המתרחש במוסד זה. בניגוד לככתב העולם הזה עלי לצייין את התפתחות הדיכויט שהלה בזמן האחרון במוסד זה אשר כמעט ואין להשוותה לתקופה שלפני מי' ניוו של מר רובשטיין למנהל המוסד... הוא משי קיע שם את מיכב אונו וחננו לשם פיתוחו של המוסד ואהבתו ודאגתו לילדים חורגת מתחום כל מנהל היל.

ש. שורקי, תל-אביב

הדועתי מהכתבה... אמנם הרבר לא חדש בש' בול תיך בית'הדומים דיסקו, אבל משך הזמן שיכוחים ואמם כאתה והוכחתם לי את התרפה הוות, אני מקלל את המחכים שיש להם יד בכשעם, שהם עצמם שפכו ליתומים וירושנו את הטעם הצער והכאב שבתוך דיסקו מרגיש.

נח אשכנזי, חיפה

י"שר כוחכם... אני עוד מכיר וזועה זו מלפני שמונה שנים כשהייתי אהר מחניבי המוסד. המי שיבו במאבקם והציתו.

עקיבא כהן, ירושלים

עם "הארץ"

אני מקווה שגם העולם הזה היה העונן לקראו את מכתבי במדור, "מכתבים למערכת" של די עיתון (הרציני), הארץ הם השמיטו קטע חשוב ביותר ממכתבי, ההיינו: מה בנוגע לתמונת'הפיר' סומת של בתי'הקולנוע בהארץ, תמונות אשר הסתח הפורנוגרפי שלהן אינו נופל מזה של "שכר עוני הפסלות" ?

קטע אחר שזושמט: גם פקק תקוע בצוואר בכבוק עלול ליצור גרני מיני. אם מדור המכתבים של הארץ שחרר את שני די קטעים הנ"ל, או מדור המכתבים של העולם הזה יוכל לייס אותם.

ז. שנוקפרצקן, תל-אביב

הקטעים עומדים דום. תודת העולם הזה לקורא שנוקפרצקן ולכל שאר הקוראים שי' שלחו לנו את העתקי מכתביהם שלא פורסמו בהארץ.

טעית לעולם היצרת

המכונות הפוכיטיות לא נקראות צים או צימ (העולם הזה 867), אלא זים וזים, שהם ראשי תי' בות של המלים "זאחד ימיני סטאלית" (בית די הרשת עלישם סטאליו) ו"זאחד ימיני מולוטובה" (בית ההרשת על שם מולוטוב).

מרדכי ויריבי, גבעתיים

העולם הזה לא צכר את צאת

לידה ברנגינה

לפרשת העתונאי אלנתר ברנגינה (העולם הזה 865) בכל קבוצה חברתית ישנם דיונים אשר הם ענינה הפנימי של החברה. דבר שאין איש לה רשאי לשמטעם. עצם ההתפתשות (של אלנתר) זכר קיבוי ושיואת הויד מוכיחה על רצון רוי' גל ובליבוש על מנת ליצור בעיה מכאיבה ופנימית נבא...

האם אצדק אם אכנס לביתו (של אלנתר) לי' אסיפת משפחתו, בשעת הדיונים המשפחתיים הי' פנימיים? האם הוא לא היה זורק אותי? ...ישנה דרך רשמית לבקר במשק, והיא — לפנות למוזכר. עד כמה שידוע לי הכבונות יהי' קבוצים מקבלי אחרים אידיים ביותר ועל כך יעידו מאות ואלפי מכברים בארץ שנוקפו בצורה זאת או אחרת לעזרת המשקים.

אחינועם, דגניה

שאנם למארידיון

הזאת היא מלר רפופרט המפורסמת (שער העולם הזה 864), המתהרה היחידה של רישת היוררת? טוב שהיא לא הושבת על קריירה בהו' ליווד, כי אז אבו' לכל שהקנות הוזהר רשט.

ישראל וארקין, תל-אביב

תמר החליטה לתת הזדמנות לאוהו גארנדר ומאריילין מונרו, להישאר בישראל.

דו-ררה-מי-יודע?

יתכן מאד שאת המוסיקה בתיימינו יבינו רק מחר, אולם בטוח הוא שהעולם הזה (868) אינו מכין אותה כיום. שמעתי על אוקטבה של 7 טר' גים או של 12 טוננים. אוקטבה של 8 טוננים הוא המצאת העולם הזה, יכולים אתם להתאות בה.

משה חסיד, בארשבע

הקולומבוס המוסיקאי של העולם הזה, שי' גילה את הטון השמיני, מצא, לצערך, ני אין הוא אלא חזרה על אחד משבעת הטוננים הקודמים.

אני יודע שה לא יפה. שאני יצור פראי בדי' ברי, אבל במהליה מככור העולם הזה ובאן הפס' טיבל אני חושב שהאופירה דיוד היא קישקוש אחד גדול. וזהי דעתי. מה אני יכול לעשות ?

יגאל בראלי, תל-אביב

לא להביע אותה בקולר'ם.

למוסיקה המורנית הזאת מוכיחה לי את תמורת המפקדים השכורים שהשתטחו בה בי' נעוריי. תנו לי את באר, בראמס, בסטובן. י. ת. ברנגמן, חיפה

לבאן, בראמס, ברנגמן ובטובגן, ארבעה מסרקים שבורים על חשבון העולם הזה.

העולם הזה

השבועון המצויר לאיפורמציה

שדחיות או קאריירה? בן'גוריון לא טעה, לדברי מנהיגי מפלגתו, הברירה האכזרית העומדת כיום לפני צעירי המפלגה היא: שליחות ל' אמריקה או קאריירה בישראל ?

ביש מזל 1

המומחים החליטו כי יש להפסיק את הקידוח לעומק, ולהתחיל בקידוח במ' ארון. החלטה גורלית זו נתקבלה אחרי שנתגלה בבדיקות גלובליות כי שנות הנפט בעיראק קרובים לארץ הרבה יותר מאשר שדות'הנפט בוונצואלה. אישר עליידי הצנזוריה אחרי שהצנזורה לסרטים קיבלה ה'